

منبع: یوونگی ویلت

برگردان: داؤد اسعد

"گوانتانامو بلادرنگ مسدود گردد"

شکنجه گاه ایالات متحده گوانتانامو از ۱۴ سال بدینسو وجود دارد. میتینگها در سرتاسر جهان

نویسنده: یوورگن هایزر

تعدادی از زندانی های گوانتانامو بیشتر از ۱۰ سال است در حبس انفرادی بسر میبرند. میتینگ واشنگتن دی سی بتاريخ یازدهم جنوری امسال

در پانزدهمین سالروز گشایش شکنجه گاه گوانتانامو روز دوشنبه تظاهر کننده ها در تمام جهان مسدود شدن آنرا مطالبه کردند. ظهر همین روز به وقت محلی فعالان در واشنگتن دی سی طور سمبولیک با لباس نارنجی و کلاه های سیاه در امتداد سرک قصر سفید صفی چون "جمع نظام" آراستند. همراه با تعداد زیادی از شرکت کننده های این اعتراض آنان از رئیس جمهور اوباما با حقانیت مطالبه کردند تا تصمیم هفت سال پیش را که در هنگام انتخابات داده بود عملی سازد و بالاخره زندانی را که غیر قانونی در خاک کوبا ایجاد کرده مسدود سازد. این اعتراض از جانب زندانیهای نجات یافته از شکنجه، وکلای مدافعی که از چندین سال بدینسو برای اعاده حقوق زندانیهای گوانتانامو کار میکنند و همچنان نماینده های سازمان های مختلفه دینی پشتیبانی میگردید. فیلیس رودریگیس مادر یک تن از کشته شده های انفجار مرکز جهانی تجارت در یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ این مطالبه را با راه اندازی برگه رأی پرسی در اینترنت پشتیبان گردید. طی این برگه وی تأکید کرد که نمیخواهد "سیاستمداران با اتکاً به مرگ پسر اسیر ساختن انسانها را در گوانتانامو حقانیت بخشند".

برای برگزاری این اعتراض در پایتخت ایالات متحده سازمانهای حقوق بشر و شهروندی چون سازمان عفو بین المللی، مرکز حقوق اساسی، کود بنفش و کانون حقوقدانان ایالات متحده "گوانتانامو را ببندید" مردم را فرا خوانده بودند. در درازای اعتراض چندین ساعته اعلامیه زندانیهای "گوانتانامو" - نام مسمای کوتاه برای این شکنجه گاه - به خوانش گرفته شد، اشعار خوانده شد و آهنگهای صلح و آزادی سروده شد. اعضای یکی از نهاد های ضد شکنجه میزی را با خوراکی های عنعنوی برای زندانیهای رها شده ترتیب داده بود تا بدینوسیله مطالبه رهایی و بیجرم بودن وی را به مناظره بکشد. فوتو های زندانیها نمایش داده میشد.

در محوطه گوانتانامو مرکز نیروی بحری ایالات متحده همین اکنون ۱۰۴ زندانی بدون پروسه محاکماتی در بازداشت اند. ۴۷ تن آنان از سالها بدینسو پروسه نامنهاد یکساله بررسی اداره ایالات متحده را از سر گذشتانده اند. با وجود آنهم آزاد نمیشوند. آنها از بیماریهای جسمی و روانی در نتیجه حبس انفرادی رنج میبرند که تعدادی از آنان کنون بیشتر از ۱۰ سال است آنرا تحمل میکنند. تعداد دیگری رنج عواقب اعتصاب گرسنگی - در اغلب موارد یگانه وسیله مقاومت علیه حق تلفی و شکنجه - را با خود دارند. شرایط این زندان از جانب حلقات بین المللی از سالها بدینسو در جایگاه شکنجه ارزیابی شده است.

پانزدهمین سالروز گشایش این زندان را عالیه حسین متعلق به "مرکز حقوق اساسی" روز دوشنبه درین میتینگ چنین خلاصه کرد: "زمان عمل فرا رسیده رئیس جمهور اوباما زیرا وقت محدود است. اوباما نباید آخرین سال مأموریتش را در عطالت بگذراند. هر گاهی کنگرس ایالات متحده وی را درین مسئله سد راه گردد کافی نیست تا اظهار دارد که وی "تلاش" خود را نمود. در مقام قوماندان اعلائی نیرو های مسلح ایالات متحده اوباما صلاحیت دارد تا پیشرفت با اهمیتی را درین امر وسیله گردد. علاوه برین وی میتواند به وزارت عدلیه ایالات متحده هدایت دهد تا شکایت آنعه از زندانیها را که بررسی در مورد شان انجام پذیرفته و تا هنوز رها نشده اند تشدید بخشد". نانسى مانسیاس نطق نهاد صلح که از جانب زنان علیه جنگ عراق زیر نام "کود بنفش" تأسیس گردیده این زندان نظامی ایالات متحده را "لکه تاریکی در سیاست خارجی ایالات متحده" خواند. بخاطر توضیح این مطلب وی از بازدید هیئت نهاد خویش به کوبا گزارش داد. "کود بنفش" در آنجا با نماینده های حکومت و جامعه مدنی یک سلسله صحبت هایی را انجام داد. درین صحبت ها بار ها در مورد مطالبه کوبا از سال ۱۹۵۹ بدینسو در رابطه با مسدود کردن مرکز نیروی بحری ایالات متحده و استرداد این سرزمین به کوبا یادآوری شد. مانسیاس در جمعبندی صحبتهايش در جزیره کوبا گفت: "کوباییها ازین امر خیلیها متعجب اند

که حکومت ایالات متحده در داخل خاک شان زندانیها را شکنجه نموده و برای وقت نا معلومی در زندان بازداشت میکنند با وجودیکه مرتکب کدام جنایتی نشده اند". در ادامه "کود بنفش" از رئیس جمهور اوباما مطالبه کرد تا هدایتی صادر نماید و "زندان و مرکز نیروی بحری را هر چه زود تر مسدود کند".